

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 8. Imposueru[n]t vestime[n]ta sua. &c. sternebant in via: cædeba[n]t ramos, &c.: Mysterio no[n] vacant hæc duo animalia, & vestimenta, quibus populus illi occurrit, sicut in facto lehu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

Non est quod huic comparem actum. Saluatoris nostri hodiernum: ad mortem etenim damnatus a pleno concilio Principum summorumque Sacerdotum fuga retractus in defertum. Ephes. annib. ibi posset liberè morari; ipse ramenans sua voluntate ductus iter reperit in Hierusalem sacrificandus: ut eum nec infamis mortuus crucis decineat illi immineat, nec tormentorum horror, que passuras erat, nec ineffabilis amicorum lucrum nec discipulorum suorum metus, nec scandalum quod praeciebat illis obnubatur, nec lachrima piauctisque lanitissa. Matri sue, eo tantum animo ut nos ab obligatione solueret in quam incepimus nos patentes nostrorum peccata, & nostra similiter, acqui vi faciasceret momentum debitorum nostrorum. Chirographo, de quo memoras Apololos, quæ tantum saluti nostris praecidabant; ipse vero tanta animi veritas alacritate, promptaque voluntate, & voluntate in hunc confirmationem tantum Hierusalem ingredi pompa & felicitate, quantum mundus manquaverat, tantum inquam, ut illam divisa posita a longe contemplata iudicaret iam eius celebrare sponfalia & solemnes nuptias, dislocare hunc iucundarii & cordis sui latitudo conlectarum. Vnde nos omnes horratur ut foras egrediamur illi spectari. Egredimini filie Sion, &c. O valete Regem Salomonem, &c. In die desponsationis sua. Et in die levitatis cordis sui. De quo dixi. 19. mos alios. Quemam postulat beneficium tale gratitudinem? Quoniam recognoscens officia diuine placet misericordiam, ut de te non possit nisi proponere querimoniam: quibus iugatores scindunt & rebelles virtutis excepti. Posuerunt ad uerum me mala proboma, & edidisse pro dictatione mea. Quicham in ranci amoris illius refundis canibum, in si odiorum? Quid in calum, honorum compensationem, nisi mala, nisi flagitia? Quia ratione potes illum offendere, qui tanta tibi praefatu obsequio? Quo modo talis potes fauoris obuincere? Quisiter aeris non haeret inspicendo quia possit ratione latitem in aliquo tam praeclitis satisfacere obligationibus?

¶. De populum oppressorant duo illo monstra Galos, tyrannos (autem) Madianitarum Zebec & sis amor Salomon; nec erat qui tam dux posset illum ostendere, per seculum tempore ad extremam vique tristitiam ploransque deuiciobatur. Prodi in medium fortissimus Dux Gedeon & proprio motu se contulitos offeret certaminis, aitque: amici, ego me illis vestris opponam inimicis antagonitam, dumque illos bello dux impugnabo: ut vos ipsos resdam inferentes: item ego viram discrimini-

exponam aleæque subiectiam, ut res ipsi securi & quieti vitam transfigatis. Fecit hoc, magnus que suo dispendio illos in libertatem afferuit. Hoc adeo grato recepit animo populus, ut parum censeret esse, si suæ illi facultates offerret; sed decretum est ut seipso illi submittent, & perpetuo se seruos inanciparent, & hoc nudum illi, sed & filio illius euileque possent, missa hac illi solemnæ legatione: Dominare nostri tu, Iust. 8. 22.

¶. filius tuus: quia liberisti nos de manu Madian. Hac gratitudine Christo respondent viri iusti, dum enim considerant quid pro illis egerit, eius se peibus prouoluunt, diuinoque consecrante obsequio quidquid sunt, offerunt animam, corpus, opes, voluptes, priamque vitam. Quid tibi ergo faciendum incombis?

§. 8. Imposuerunt vestimenta sua, &c. Strebant in via: cædebant ramos, &c. Mysterio non vacant hec duo animalia & vestimenta, quibus populus illi occurrit, sicut in fallo Iehu.

A dductis animalibus, Christus super illa sedi. Nonnulli probare conantur tamq[ue] ascendiisse pullum: quia possibile non videtur, quod ambobus pariter incedent & cædere. An Christus adeo breue, congecum non videatur quod de his affinuad alterum transtulit: Rationem hanc se. nx & quatuor. D. Histro. a & indicat. D. Chrys. Recursum invenit ad scutum mysticum Eborum super matrem se. federit, numquid & super pullum fedebat? Tamen a Iose. 21, est corpori alter fieri non posset, ut super animal Matth. virumque sedebat. Personalem poterat, cum esset b He. 2. 17. Deus ut & in Iul. sedebat & genuis simul. Se. ex diverso dixerantem est super summa, id est in peccordijs suis in Mathebatur, ut esset illa Christus tollite rugam meam tibi, super vas. & vide, quoniam missa sit & humilis corde: manus tuas manus tuum labores portare. Hoc id est video tres dicunt Evangelista: quia scribit D. Marcus Christum dixisse Discipulis dum coemitteret. Inneriet & pullum ligatum in Mare. 17. per quod utrum adhuc hominum fides, &c. Et a. 2. banius, inneruit pullum ligatum. Super quem Iose. 19. sedebat, nulla facta mentione de alma. Idem ref. 30. runt D. Luc. & D. Ioh. et in meo testo asselum. ¶ Iose. 12. 14. sedebat super eum sine scrupulo est. Noli sumere filia sicut. Ecce rex iudeus sedens super pullum alma.

Hinc etiam occasionem praebuit quod non nulli aduerterunt, nomen hebreum quo Zacharias virtus esse communis abeo & alio & vide-

tur

tur D. Ios. hoc intelligere de anima, nam erat puluis. Et quoniam D. Athanasius haec tractans Prophetiam inducit: Zacharias eodem seculo declarat: *Sedens super apnos, & pullo subiungit illa, tis verba iste non significare alterum animal, sed declarari qualitatem alii, qui puluis erat indomitus. Porro D. Thom. iuxta illum. p. communem saeculorum sensum declarat quod 385. realiter Christus viriliter infederet, primo aliud deinde pullo. Et congrua mihi videatur auctor: moderni sententia, decūus hanc veritatem adoratib. id planam esse ut illi contra fieri nequaquam: quandoque Euangelista clarioribus locis verbis non evanescat. nec illa negari vatis. Zacharia 38.*

II. singulari & inustata tam brevi scriptoris itinera translatas de anima in pullum, significare volunt profundum aliquod mysterium, omnium illud, quod vocant SS. Patres, nominatio D. Ambros. & D. Chrysostom. & quod super populum intendit. Iudaicum & gentilium velut Dominus Iesurus esset, eosque fibi subiungitur. Animus populi prefigurabat Iudaicum vel synagogam; quia super omnia cetera animalia est irrationalior & levioris omnibus aptior: talis fuit & synagoga circa vi pondos ferre legis antiquae gravissimum, communiter procedens ut animal irrationalie nec illam intelligens ob intellectus sui ad res diutius hebetudinem. Pullus in domum populum designat gentilium: numquam enim subiectus fuit divine legi, sed liberè vagabatur sine iugo suis dedatus voluptatibus, adorauit Deos quos volebat, quomodo volebat, & quando volebat.

III. Notandum cum D. Chrysostomus confiterit Propheta cum, nam hanc adimplens ingrediendo sedens super animam & pullum, hoc ipso actu condebat Prophetiam: quā significabat aliam in completionem dicentum, quod legi, sive E. uangelio Iudeos gentesque subiiceret, atque ex illis populum rurum, numquam confundat Ecclesiam. *Hæ faciebat ut figuris ventura significaret.* Perpende, inquit, primò: Apostoli inungi ut solvant animam & pullum; Apostoli fusile qui illos ad Christum adduxerunt: illi namque fuerunt qui solvendo Iudeos à vinculis legis, & ipsos & Gentiles à peccatorum vinculis ambos ad fidem Christi adduxerunt. *Discipuli iumenta solnunt, quoniam & nos illi per Apostolos vocati, & adducti ad Christum sumus.* Perpende secundo: quod sicut tunc temporis nullus potuit Apostolos impetrare in illa actione deligandi & adducendi animalia: ut seruirent & scle Christi.

Ilo subiungant, quoniam eorum Domini posse comari non obstatulum, ita nemo potuit impeditare Apostolos, quoniam Iudeos & Gentiles ad fidem Christi converserent: quoniam illis acciret felse opposuerint, qui in mundo domini erant, intelligi principes & Imperatores. Admette tertio: cum D. Chrysostomus verbum subiungit pulli dominum admirare: quemadmodum dicit *sicut indomitus, & frons animo expers (similiter & operis) non respicit, nec relinquit eum, sed quiescat quia animus fertur.* *Cenitum enim obdientia (utrito enique Evangelio) hinc significatur.* Et respondit in meo: *viam inducere que omnia illi verbis facta sunt feliciter tradidit nobis.* Et cum ita sit quod numquam ingui tuberat legis doceat, et tamen ita perficie fabricet, ut prius illi viam quamdam autem potuerit.

Hæ verbo Domini tam efficacia fuerunt: inquit I. Chrysostomus: ut iactum illis apparenter de anima & pullo material loquendo, quod tantum corum mandabat dissolutionem illis etiam virtutem & potestatem exposuerit quā illos munierat ad opus illud ad eo efficax & omnipotens diuina propria, quale illi homines a peccatorum luxuriam nexibus absoluere, cunctoque populus Christi, fidei illius, legi, & Evangelio tubigare. Considera quartò: quod quoniam Redemptor noster prius indiderit animam: tamen ex illa descendit antequam acedet Hierusalem, & tunc ascendit pullum, ut in eo ieiensis Hierusalem iegredieretur: unde prius pullum in illo quam in anno fedit: quia fedit in eo in parte triumphi sui primaria: quia de causa trius Euangelistæ tantum pulli meminerunt, ut diximus, quo significavit, qualiter synagogam defereret, atque ex ea in priam fuit perficie descendenter, nec non ut principalem triumphi sui & gloriae partem statueret sibi populum subiiciendo Gentilium.

Vtimum: referit D. Athanasius sapientissimo consilio Chrysostomo viam fusile illo verbo *Solante, cat ad fumum.* enim hæ animalia peccatores notarent tot constrictos fumbus, qui peccatis immodice. Quid iuxta illud sapientis: *Fumibus peccatorum solante contulengimus impius.* potestatem exprimere volunt quam illos prabat deligandi sagittos, afficeret non modice gauderemus: tantum concilia misericordiarum etenim fundat in terra remittendi peccata potestatem: quod soli Deo proprio conuenit, sicutem numquam mundus accepit videlicet potestatem. Ceterum adverte non dati Apostolis potestatem praecindendi, sed soluendi. Ut declararet mysticum quod superius ex Hom. 24. plauauit. N. 445

phantasius, quo præmonet Sacramenti penitentie ministros; quandoquidem scire debet & vngues expendere ille, qui ex eum rite nodum deligare etiam iustitum peccatores, ut ministros inveniant, qui vincula eorum fortia nouerint diligere. Magna sunt hæc mysteria, porro diutius illi non licet inhærente.

Ascendit primò Christus asinam iter exorsus à Bethphage, et tāque tendit Hierusalem. Eo ipso tempore, invenient Dominos ut ante diximus corda ciuium populiq; ciuitatis, aliorumque immemorabilium, qui Pascha celebraturi cōfusurarentur, subito & quam primum audiunt auctoritate Christilum, profiliunt turmatim omnes cum vt Regem, Dominum, verumque Melliam receptari, arque, vt rati comitatum ingredienti pectentur. Ut autem festiuū illum & iucundum sedentem ingrediunt, arboreo deridentur, tamquam in via l'argant virides, & floridoſos. Nam, unamcirco illos vocat D. Marcus Frondes: sicut milites plares destrachis sibi vestibus flentur, paucis manib; gelant ramos palmarum & oīliarum aliarumque arborum: & si quando occurrent illi, summ à illum reverentia proiſſabunt illique acclamabantur. viuit Rex, Dominus-Saluator, Mellias, Deus, voces canticiorum attonentes, quæ aera implebant, & conlata raga ascendebant. Praelatum est hoc facinus, nec facile quis hoc hominum adseribat insenſio, fed supernam Dei cognoscet in hoc disponitionem dignissimam plenam mysterij.

Creaturus Deus in Regem Iehu ducem & que
13. 19 niam declaratur, cum ipse medius pluribus
V. alijs ledet ducibus, eo mitet l'prophetam, qui
holla, ingetus cum de medio ducum evocat seorsum,
t'oceli agor cuius ille in cubiculum fecedit, ei sic: moneret Deus misericordiam tuam in Regem, & Rex
tuus es, diuina eius potestate constitutus, ultra-
modum non vulgaris in illius edes obsequium,
plurimisque inimicis eius illustres referes vi-
dendis. Et quomodo hac futura cognoventur
Preditoras & videbis. Prodit Iehu, & cum esset
discipulis omnibus factus, continuo **Vellimau-
tant, & unusquisque collens pallium suum, posue-
runt sub pedibus eius in similitudinem tribunalis,**
& cesserunt tuba, atque dixerunt: **Regnans Ie-
hu.** Interpelatus ille motus & actio ita particu-
lares, arque illorum non premeditata acclama-
tio, evidenter argumentum Deum hic operari
arque per hoc declarare Iehu Regem esse legitimi-
num. Multò præclarus hoc Christo contigit: quandoquidem ita subito & nemine tale quid
cognovit, tanta multitudine populi multitudine, fo-
Hieron. Bap. de Lanuzo, Tom. IV.

Igitur pedibus Saluatoris pallia sua & vesti-
menta induit, atque integra populus ille pro-
sternit, protelatus in hoc, quod supremum &
Rex Regis, absolutum huius Domini regnum agnoscat, gū pro-
quod independent plenum & individualiū vni-
tumque possidet, cuius pedibus omnia Regum
omnium regna proferuntur; illique hoc super-
scriptum optime conuenit. **Rex regum & Do-
minus Dominus.** Cogovit hæc beata tuba
à Spiritu S. ecclia, ut cantat Ecclesia, ducem
hunc maximum & dominum, triumphum age-
re de peccato, morte, inferno & Diabolo, atque
per mortem suam nomen obtinere super omne
nomen, cunctaque Reges ac regia eius pedibus
fore subiecta. O mysteria! O sacramenta! hoc
intendit ut absoluta illius & suprema pateat po-
tetas, quoque illi ipsi, qui post pubillum, cum
sunt negati, & occulti, primo ore proprio Re-
gem illum, Dominum independentem, & trium-
phantem acclamarent: quatenus illi ipsi fecerat,
quod si moriatur, propria moriatur voluntate,
vt id perficiat quod illi ipsi suis ab eo postulare
acclamationibus: nimis, ut eos saluet in ex-
celsis, & resurge de morte, peccato, & inferno vi-
ctoriam, quam illi palmis suis vocibusque pro-
cellantur.